

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:37
מוצאי שבת.....7:04
שיעורים כסדרן
נ"ך.....מיכה ב'-ג'
בבלי.....נדה י'
ירושלמי.....שבת ס'
תוספתא.....הוריות ב'
רמב"ם.....חובל ומזיק ב'

שעה 9, גליון 6 (420)

פרשת נח, ד' חשוון, שנת תש"פ לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

וואו לויפסטו?

דער הייליגער צדיק רבי לוי יצחק פון בארדיטשוב ז"ע האט אמאל געזען ווי א איד לויפט ארויס פון שול אינדערפרי, ער לויפט צו די ארבעט, האט ער אים אפגעשטעלט און געפרעגט וואו ער לויפט, האט דער איד געענטפערט אז ער לויפט מאכן פרנסה, האט אים דער צדיק געזאגט: "ווער זאגט אז דו לויפט צו דיין פרנסה, אפער לויפסטו אנוועק פון דיין פרנסה...?"

ווען א איד האט אמונה, ער גלייבט אז נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, ער ווייסט אז קיינער קען נישט ציכאפן זיין פרנסה און די ווילן פונעם אייבערשטן, דאן וועט ער קענען רואינערהייט דאווענען אינדערפרי מיט מנון, און ער וועט אפילו קענען לערנען עטליכע שיעורי תורה נאכן דאווענען, און ער וועט נישט אזוי מורא האבן אז ער וועט פארפאסן א קאסטומער, אדער אז ער וועט פארלירן געלט ווען מען וועט אראפברעכענען די צייט פון די ארבעט.

נאר דער אייבערשטער געבט פרנסה, פון דאווענען געהעריג נארמאל, און פון לערנען תורה, פארלירט מען נישט די פרנסה; פארקערט, מען פארדינט נאר אסאך פון דעם סיי ברוחניות און סיי בגשמיות. אויב פארקורצערט מען דאס דאווענען, פארלירט מען נאר סיי ברוחניות און סיי <<<<<<

א מעשה אויף די פרשה

וואו הנני מקים את בריתי אתכם

עס איז געווען א ברסלב'ער חסיד, רבי אהרן קובליטשער זכרונו לברכה; ער איז געווען זייער א פרייליכער אידל, און שטענדיג איז ער ארום געגאנגען מיט א שמייכל, אפילו ער איז געווען אן עני ואביון. ווען זיין ווייב פלעגט אים פרעגן: "אהרן, פארוואס ביסטו פרייליך, האסט דאך גארנישט?" האט ער איר געענטפערט: "דו גלייבסט דאך אז עס וועט נאך אמאל זיין גוט, נו, איך פארג אויס שמחה פון דעמאלט אויף יעצט"; זעט מען פון דעם דאס גרויסקייט פון איינער וואס גייט שטענדיג ארום מיט א שמייכל און ער דערהאלט זיך.

צדיקים האבן געזאגט אז נאפאלאן, דער קיסר, זיין גאנצע חכמה ווי אזוי ער האט איינגענומען אלע מדינות איז געווען, אז ער האט געברענגט מוזיק אויפ'ן פראנט צווישן די סאלדאטן, זיי פלעגן גיין און מארשירן מיט מוזיק, און דאס האט זיי געגעבן די מוט און די שטארקייט צו מנצח זיין אלע גרויסע לענדער.

דאס זעלבע איז ווען א איד איז פרייליך, ער פריידט זיך מיט'ן אייבערשטן, וועט אים זיין גרינגער צו זיין אפגעהיטן און צו זיין הייליג; דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר ז"ל, חלק א', סימן קסט): "כי עקר פגם הברית הוא על ידי עצבות פדוע, כי פגם הברית בא על ידי הקלפה הידועה שנקראת לילית, על שם שמיללת תמיד", דער עיקר פארוואס א מענטש פאלט אראפ אין די עבירה פון פגם הברית איז ווייל ער איז בעצבות, דער מענטש איז טרויעריג און דעפרעסט. אבער ווען א מענטש איז פרייליך, ווערט ער געראטעוועט פון עבירות, אזוי ווי דער רבי זאגט דארט ווייטער: "עקר שמירת הברית זוכין על ידי שמחה", ווי אזוי איז מען זוכה צו שמירת הברית? אז מען איז פרייליך.

דערפאר בעט איד דיר זייער דו זאלסט פרויבירן מיט אלע דיינע כוחות צו זיין פרייליך, אפילו דו האסט נישט מיט וואס צו זיין פרייליך, זאלסטו זיך פרייען מיט דעם אז א גוי בין איך נישט; דער אייבערשטער האט מיר אויסגערוועלט צו זיין פון זיין עם הנבחר, און זוף אויף גוטע נקודות וואס דו האסט שוין געטון אין די לעבן, וועסטו זען אז דו ביסט פול מיט מצוות, ווייל אפילו פושעי ישראל מלאים מצוות כרמוז" (תגינה כו:), אפילו א פושעי ישראל איז אנגעפילט מיט מצוות ומעשים טובים. איך בעט דיר זייער, נעם א גמרא און כאפ זיך מיט; דער באן פארט, עס איז א שאד אראפ צו גיין פונעם באן. א טאג וואס מען לערנט א בלאט גמרא איז א לעבעדיגער טאג, אבער אן תורה איז די טאג טויט רחמנא לצלן. א טאג וואס מען לויפט אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב איז א לעבעדיגער טאג, און אז נישט, מענטשו האבן געלט מיט הייזער וכו' וכו', אבער פאמט האסט גארנישט! ביסט נאקעט - השם ישמרנו.

איינמאל דו וועסט זיין פרייליך, וועסטו שוין גיין אין שול דאווענען שחרית מנחה מעריב, דו וועסט נעמען א גמרא און לערנען א בלאט, און דו וועסט געבן גוטע ווערטער פאר דיין ווייב און קינדער וכו' וכו'. אלע פראבלעמען הייבן זיך אן ווייל דער מענטש איז בעצבות, און מען גייט ארום טרויעריג. מען זינגט א ניגון וואס מען האט דאס געהערט בירושה וכו', און דאס זינגט מען נאך, דער ניגון גייט אזוי: "וואס וועט זיין?". וויל איך דיר פרעגן, פארוואס זינגסטו דעם ניגון ווען עס גייט דיר גוט און דו האסט א שיינע לעבן? דו מיינסט אז ווייל דו האסט געהערט א צעבראכענעם איד זינגען דעם ניגון "וואס וועט זיין?" דארפסטו עס נאכזינגען?!

א גוט ווארט וויסן זאלסטו אז מען קען אלעס אנוועק

מאכן און מען קען פון יעדן איינעם חוץק מאכן, אבער ווען מען מאכט חוץק פון אן ערליכער איד דארף מען וויסן אז דער ערליכער איד טוישט זיך נישט - ער גייט ווייטער און מיט זיין עבודת השם, ער איז ווייטער דבוק אינעם אייבערשטן און ער האט זיך ווייטער זיין חיים טובים, ער האט שלום בית און ער האט הנאה אהיים צו גיין צו זיין ווייב און קינדער וכו'; ווער לייזט פון ליצנות? דער לץ וואס מאכט ליצנות און די מענטשן וואס הערן אים אויס, דער וואס הערט רעדן אויף א צדיק און אויף דעם וואס איז אים מנצה צו לערנען, צו דאווענען און צו האבן שלום בית, דער קען שוין נישט הערן קיין עצות פון דעם ערליכן איד, ווייל ער האט געהערט אויף אים ליצנות.

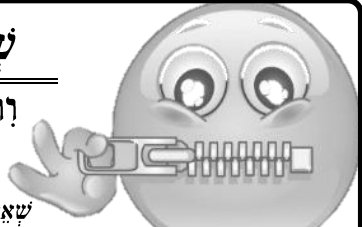
(עצתו אמונה נח תשי"ח)

(עצתו אמונה נח תשי"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי לערנט מען זיך אויס

רעדן צום אייבערשטן ?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

יישר כח פאר אלע שיעורים, איך הער עס כסדר אויס און איך שפע אסאך חייוק און חיות דערפון.

איך וויל זייער שטארק זיין א ברסלב'ער חסיד, איך וויל זיין אן ערליכער איד באמת, רעדן צום אייבערשטער כסדר. ווען איך רעד אבער צום אייבערשטער ווער איך מכולל און פארלוירן, איך שפיר נישט ווי איך רעד צו מיין חבר, עס האלט קוים אן פאר איין מינוט, און רוב ווערטער זענען: "רבונו של עולם איך וויל רעדן צו דיר". אפשר קען איך האבן א עצה ווי אזוי זיך צוצוגעוואוינען רעדן צום אייבערשטער כסדר איש אל רעהו, צו שפירן אז איך רעד צו מיין טאטע.

נאך א זאך וואס באדערט מיר שוין פון אלס קינד, איך האב געמיינט אז איך וועל פטור ווערן דערפון אבער דערווייל איז עס נאר מיטגעוואקסן מיט מיר, געדעס מאל איך גיי צום דאקטאר אדער דענטיסט ופברט פאר מער ערנסטע זאכן, כאפט מיר אן אזא פחד און שרעק, וואס קען איך טון זיך צו מתגבר זיין ?

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת נח, כ"ח תשרי, שנת תש"פ לפקט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דיינע תפילות זענען אויסנאם תפילות; בעט ווייטער די הערליכע ווערטער: "רבונו של עולם, איך וויל רעדן צו דיר", זאג דאס איבער טויזנטער מאל ביז דו וועסט זוכה זיין אגזוהייבן שפירן דעם אייבערשטן.

עס געמט א שטיק צייט ווי לאנג דער מענטש הייבט אן שפירן ווי דער אייבערשטער הערט אים אויס, אזוי ווי ווען ער רעדט צו א חבר. דער הייליגער רבי האט דערציילט ושבתי ברוי. סי' י"ב: "היה נדמה לו תמיד שאין מסתפלין עליו כלל ואין שומעין לו כלל", ווען ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים שטענדיג געדאכט אז קיינער קוקט נישט אויף אים און מען הערט נישט אויס אויבן אין הימל וואס ער בעט, "רק אדרבא, נדמה לו שפירקין אותו מעבודתו יתברך בכל מיני התקנות וכאלו אין רוצין בו כלל וכלל", פארקערט, ווי מער ער פלעגט רעדן צום אייבערשטן האט זיך אים אלץ מער געדאכט ווי מען דארף אים נישט, "כי היה רואה שחולפין ועוברין במה וכמה ימים ושנים ויעדין הוא רחוק מהשם יתברך ולא זכה עדיו לשום התקרבות", ווייל ער האט געזען אז עס גייטן צום אייבערשטן, "על כן נדמה בעיני שאין שומעין דבריו כלל, ואין מסתפלין עליו כלל, רק אדרבא, מרחיקין אותו בכל מיני התרחקות מעבודתו יתברך", דערפאר האט זיך אים געדאכט אז קיינער הערט אים נישט אויס, אדרבא עס האט אים אויסגעזען ווי מען שטופט אים אנוועק פון די קדושה, "אף אף על פי כן היה מחזק עצמו מאד, ולא הניח את מקומו", מיט דעם אלעם האט ער זיך זייער געשטארקט און נישט אויפגעהערט מיט זיין עבודת השם יתברך, "וכמה פעמים היה שהיה נופל בדעתו מחמת זה שראה שהוא מתפלל ומעתיב ומפציר כל כך שיתקרב לעבודת השם יתברך ואין מסתפלין עליו כלל, ומחמת זה נפל לפעמים בדעתו ולא היה מדבר עוד כל כך בינו לבין קונו איזה ימים", אסאך מאל האט זיך געמאכט ביים רבי'ן אז ער איז געווארן זייער צעבראכן, זעענדיג אז ער האט שוין אזוי סאך געדאוונט און געבעטן אבער עס דאכט זיך אים אז מען דארף אים נישט, און ער האט אויפגעערט מאכן התבודדות, "אחר כך נזכר בעצמו והתביש בעצמו על שהרהר אחר מדותיו יתברך, כי באמת בודאי השם יתברך חנון ורחום וכו', ובדאי הוא רוצה לקרבו וכו', וחסד ורחמים בדעתו והתחיל שוב להעתיב ולדבר לפני השם יתברך כ"ל", ביז ער האט זיך געכאפט וואס ער האט געטון און ער האט זיך זייער פארשעמט אז ער האט נאכגעלאזט פון די הייליגע עבודת השם, האט ער צוריק אגעהויבן רעדן צום אייבערשטן, "וכן היה כמה פעמים", אזוי איז געווען אסאך מאל, עיני שם.

זעט מען פון דעם אז מען דארף זיין זייער שטארק נישט אויפצוהערן בעטן און דאווענען, אפילו ווען עס ווערט פארמאכט די געפילן, מען שפירט גארנישט און מען זעט גארנישט; אדרבא, מען זעט נאר פארקערט, מען זעט ווי מען בעט און מען בעט און עס רירט זיך גארנישט, דארף מען זיין א גרויסער עקשן נישט אפצולאזן די עבודת השם יתברך. אבער ביים סוף ווער עס האלט אן די עצה פון התבודדות איז זוכה אז ער באקומט א לויטערע מח, ער הייבט אן לעבן מיט אמונה און אלע פחדים גייען אנוועק פון אים, ער האט נישט מורא פון קיינעם נישט, נישט פון קיין דאקטער, דענטיסט, מלאכים און אפילו פונעם מלאך המות, נאר פונעם אייבערשטן אליינס.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלקסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה נח תש"פ)

בגשמיות, ברוחניות איז פשוט אז מען פארלירט דאס דאווענען געהערט און דאס לערנען, און אויך בגשמיות פארלירט מען, ווייל די כלי צו קענען האבן פרנסה איז דאס דאווענען, און אז די כלי איז נישט גאנץ, איז נישטא קיין כלי אין וואס די שפע זאל זיך האלטן. דעריבער דארף מען זיך שטארקן צו גיין אין שוהל דאווענען מיט מנין, און דוקא דאן וועט די שפע פליסן און מען וועט מצליח זיין אין אלע געשעפטן.

ווער עס דאווענט מיט "מנין", איז פארזיכערט אז ער וועט האבן א "דבר שבמנין", אז ער וועט האבן געלט. ווייל מיט דעם וואס מען דאווענט מיט מנין ווייזט מען אז מען האט בטחון אינעם אייבערשטן, מען פארלאזט זיך אויפן אייבערשטן אז ער וועט געבן פרנסה, און צוליב דעם וועט דער אייבערשטער העלפן אז מען וועט האבן פרנסה בשפע און מען איז זייער שטארק מצליח.

ווער איז מער מצליח ?

דער הייליגער בן איש חי זי"ע האט דערציילט אן אינטערעסאנטע מעשה איבער דעם ענין. עס איז אמאל געווען אין א שטאט צוויי אידן וואס האבן געהאט א געשעפט יעדן סחורות, איינער פון זיי פלעגט עפענען זיין געשעפט יעדן אינדערפרי זיבן אזייגער, ער האט געוואלט זיין אפן ווי לענגער און מאכן דאס מערסטע געלט, פלעגט ער אויפשטיין גאר פרי און אפכאפן דאס דאווענען, ער האט געזאגט ברוך שאמר, אשרי, ישתבח, ברכות קריאת שמע און שמונה עשרה, און ער איז געלאפן עפענען דאס געשעפט, ניטאמאל האט ער געהאט צייט צו עסן פרישטאג.

דער צווייטער איד האט זיך געפירט גאנץ אנדערש, ער איז צוערשט געגאנגען אין מקוה אינדערפרי, דערנאך האט ער זיך געשטעלט רואיג דאווענען מיט מנין, און ער האט נאך געלערנט אסאך שיעורים נאכן דאווענען, דערנאך איז ער אהיים געגאנגען עסן פרישטאג, און ערשט דאן איז ער געגאנגען עפענען זיין געשעפט, וואס דאס איז שוין געווען געווענליך אום איינס אזייגער נאכמיטאג.

דער ערשטער איז געווען פרייליך אז ער איז אפן אסאך פריער און אלע קונדן קומען צו אים נאך איידער דער צווייטער האט אפילו געעפנט זיין געשעפט. ביז איין טאג...

איין טאג איז אגגעקומען אין שטאט א גאר טייערע סחורה, וואס מען האט געקענט פון דעם פארדינען גאר אסאך געלט, בייזע פון זיי האבן געקויפט אסאך פון די סחורה, און צומארגנס האט דער ערשטער געעפנט זיין געשעפט גאר פרי, אזוי אז יעדער זאל קומען לויפן צו אים קויפן די טייערע סחורה.

דער פריץ פון שטאט האט געהערט אז עס איז אגגעקומען די טייערע סחורה, האט ער געשיקט זיין באדינער עס צו קויפן, דער באדינער איז אגגעקומען גלייך אינדערפרי צו דעם ערשטן געשעפט, און געזאגט אז דער פריץ בעט אים אז ער זאל אריבער קומען מיט עטליכע ביישפילן פון די טייערע סחורה צו זען אויב דאס איז גוט פאר אים, און אפשר וועט ער אויך קויפן פאר זיין משפחה און זיינע באקאנטע.

צופיל ברירות האט דער איד נישט געהאט, דעם פריץ קען מען נישט אפזאגן, ער האט געדארפט פארמאכן דאס געשעפט און אריבער גיין צופרידן שטעלן דעם פריץ. למעשה האט ער געמוזט פארברענגען אסאך צייט ביים פריץ, דער פריץ האט נישט געקענט מחליט זיין וואס ער וויל ער האט אויך גערופן זיין ווייב, די פריצ'טע,

אבער זי האט אויך נישט געוואוסט פונקטליך וואס זי וויל, ער האט גערופן זיינע קינדער און זיי האבן אויך נישט געקענט זאגן וואס צו נעמען, און אזוי האט זיך עס געצויגן ביז פארנאכטס, און אין די זעלבע צייט זענען די שטאט'ס מענטשן געגאנגען צום צווייטן געשעפט וואס האט שוין אינגווישן געעפנט, און איינגעקויפט דארטן די טייערע סחורה, מען האט אפגעקויפט פון אים די גאנצע סחורה, און ער האט פארדינט פון דעם גאר אסאך געלט.

דער ערשטער האט פארברענגט ביים פריץ די גאנצע טאג, און למעשה איז די גאנצע זאך נישט געפאלן פארן פריץ און ער האט אים אוועקגעשיקט מיט ליידיגע הענט, און ער האט געמוזט אהיים גיין מיט גרויס עגמות נפש.

זעט מען פון דעם אז פונעם אייבערשטן דערלייגט מען נישט, דוקא דער צווייטער וואס האט זיך פארלאזט אויפן אייבערשטן האט נאר מער פארדינט ברוחניות ורגשמיות.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ט"ז ערך "בטחון")

די לעבנסגעשיכטע

פון הייליגן רבי'ן (מג)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי לאזט זיך ארויס אין וועג קיין ארץ ישראל קצו

פונעם דארף סאקילע איז דער רבי געפארן צום שטאט ניקולייב, און גלייך ווען ער איז אנגעקומען אהין האט ער געטראפן דארט א שיף אנגעלאדנט מיט ווייץ, גרייט צו פארן צום שטאט חרסון. דער רבי איז ארויף אויפ'ן שיף צו פארן קיין חרסון, און ער איז אנגעקומען אהין עטליכע טעג פאר שבעות. דארט אין חרסון האט דער רבי געזאגט וואונדערליכע תורות, אויפ'ן פסוק (תהלים קיז, ב"ט) "קם סערה לךממה", און נאך פילע תורות.

דארט זענען געווען מענטשן פונעם רב פון ליאדי, זיי האבן געברענגט פאר'ן רבי'ן תורות פון אים, און דער רבי האט עס אפגעפרעגט און געוויזן פאר זיינע מענטשן אז ס'איז נישט אזוי ווי ער האט געזאגט.

קצו

אויף יום טוב שבעות איז דער רבי געווען אין שטאט חרסון, שבעות ביינאכט איז דער רבי אויפגעווען די גאנצע נאכט ווי דער מנהג איז, און פאר'ן עלות איז דער רבי געגאנגען אין מקוה מיט זיין באגלייטער ר' יצחק, און אויפ'ן גאנצן וועג צו די מקוה האט דער רבי אים געפרעגט פסוק, "דו הערסט עפעס קולות?", ער האט געענטפערט אז ער הערט גארנישט, און דער רבי האט זיך זייער געוואונדערט אויף דעם, "ווי אזוי איז מעגליך אז דו הערסט נישט יעצט קיין קולות?".

גייננדיג ווייטער צום מקוה האט דער רבי זיך אנגערופן, "אפשר הער איך א קול פון א קאפעליע?", ר' יצחק האט אבער געזאגט אז ער הערט נישט קיין קול פון א קאפעליע, און בכלל הערט ער גארנישט קיין קולות, און דער רבי האט זיך זייער געוואונדערט דערויף.

ר' יצחק האט פארשטאנען אז דער רבי הערט יעצט די קולות וברקים פון מתן תורה.

קצח

ווען זיי זענען אנגעקומען אין מקוה האט דער רבי זיך גע'טובל'ט זייער אסאך טבילות, און ביים ארויסקומען פון מקוה האט דער רבי געזאגט, "איך בין יעצט געוואויר געווארן אפער דעם וואס דער זחר הקדוש זאגט (מקוה זחר, מקוה ליג) "אית יראה ואית יראה וכו'", אז ס'איז דא פארשידענע סארט יראות, בין איך יעצט געוואויר געווארן אז ס'איז דא נאך א יראה, וואס דאס איז נאך פיל העכער אפילו פון "יראה עלאה" וואס ווערט דארט דערמאנט אין זהר. ווייל יעצט האב איך משיג געווען אזא סארט יראה פונעם אייבערשטן, וואס איז גאר א געוואלדיגע גרויסע און שטארקע יראה און פחד".

קצט

דער רבי האט דעמאלט געזאגט די תורה (ליקוטי מוה"ר, חלק א', סימן קמ"ח) אז די מנת היראה אליין האט אויף מורא פונעם אייבערשטן, קומט אויס אז די יראה אליין האט אויף א יראה, און די צווייטע יראה האט דאך אויף מורא פונעם אייבערשטן, האט עס אויף א יראה, און אזוי גייט איין יראה אריין אינעם צווייטן, העכער העכער און קיין סוף, ווע די גאנצע תורה דארט אינגעווייניג אין ליקוטי מוה"ר[ו].

ר

יענעם יאר פאר שבעות, אום ד' סיון, שבת קודש פרשת במדבר, איז דער קייזער נאפאליאן פון פראנקרייך ארויסקגעגאנגען מיט שיקן צו פירן א מלחמה מיט מצרים. און כאטש וואס דאס האט געברענגט אביסל בלבושים און פחדים אינעם גאנצן געגנט, האט דער רבי אבער באשלאסן אז ער וועט ווייטער מ'שיף זיין מיט די נסיעה, ער וועט נישט קוקן אויף <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי קענען מיר אוועקשלעפן אונזער בחור פונעם סמארטפאון?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיר האבן א בחור וואס פאלט ליידער, ער האט זיך געשאפט א סמארטפאון צו קוקן שלעכטע זאכן, און בכלל איז זיין התנהגות זייער שוואך. א בעל מחנך האט מיר געגעבן אן עצה איך זאל פארן מיט אים אויף ווייטע אינטערעסאנטע פלעצער און אזוי אים מקרב זיין, ער זאל שפירן אז מיר ווילן פארברענגען מיט אים. מיר האבן טאקע אזוי געטון, מיר זענען געפארן מיט אים, קודם האט אונז זייער געשטערט אז מיר פארן ווייל מיר ווילן אים דאך מקרב זיין און מיר האבן אז אזוי וועט ער האבן מער שמירת עינים, און דערנווייל דארף מען זיך דרייען אין לופטפעלד און גוי'אישע האטעלן און אין נאך אַזעלכע פלעצער וואס איז בכלל נישט געאינגט פאר שמירת עינים. אבער נאך פיל מער האט אונז געשטערט אז שוין זייענדיג דארט, איז ער ווייטער אלעמאל געווען פארנומען צו קוקן אין זיין טעלעפאן, ס'האט אים בכלל נישט אינטערעסירט די אלע אינטערעסאנטע זאכן.

וואס איז די עצה, ווי אזוי קענען מיר מקרב זיין אונזער בחור? ווי אזוי קענען מיר אים צוריק ברענגען אויפ'ן גלייכן וועג?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת בראשית, כ"ה תשרי, שנת תש"פ לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר.

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

מיר דארפן ווייזען און בעטן דעם אייבערשטן ער זאל רחמנות האבן אויף אונז און אונז ראטעווען פון דעם חושף פכול ומכופל - די שרעקליכע צרה פון אינטערנעט. וויפיל מען זאל נאר רעדן וועגן דאס שערליכקייט פון האבן אן אפענעם קאמפיוטער, סמארטפאון, אייפאד וכו' - איז נישט גענוג; דאס האט שוין ליידער חרוב געמאכט צענדליגער משפחות.

דאס איז א שרעקליכע צרה פאר אונזער דור; ווען מען האט אן אפענעם קאמפיוטער מיט אינטערנעט, אדער אן אייפאד, טעבלעט, סמארטפאון וכו', קען מען זען אלע שמוץ אויף דער וועלט; דאס נעמט אונדעך די גאנצע יראת שמים פון א מענטש, דאס קילט אפ די אמונה פון א איד און ברענגט אריין אין אים כפירות און אפיקורסות און נאכדעם ווערט מען אינגאנצן אומגליקליך.

ווען מען קוקט שמוציגע מאוויס וכו' ווערט מען צוגעקלעבט צו דעם ביו עס איז זייער שווער זיך אפצוגעוואוינען דערפון; אזוי ווי די וואס זענען צוגעבינדן [עדיקטעד] צו דראגס וכו' אדער צו אלקאהאל וכו' קענען זיך נישט אפרייסן דערפון, אזוי אויף דער וואס האט א קאמפיוטער מיט אינטערנעט, אדער אן אייפאד, סמארטפאון וכו' און קוקט שמוציגע מאוויס וכו', דער ווערט זייער צוגעקלעבט דערצו ביו עס איז שוין זייער שווער ארויסצוקריכן פון דעם, דער מוז ווערט אינגאנצן אויסגעברענט פון די אלע עקלדיגע שמוציגע מאוויס, ביו מען פאלט אראפ אין ביטערע עבירות רחמנא לצלן, נאכדעם הייבט מען אן צו האבן קשיות אויף די אמונה רחמנא לצלן.

יעצט ווען אייער זון איז צוגעקלעבט צום טעלעפאן, עס אינטערעסירט אים שוין נישט קיין שום זאך השם ישמרנו, זאלט איר בעטן דעם אייבערשטן טאג איין טאג אויס ער זאל רחמנות האבן אויף אים און אויף אלע איד'ישע קינדער, עס זאל אריין גיין אין זיי א רייניקייט זיי זאלן זוכה זיין תשובה צו טון. מען קען זיך נישט פארשטעלן ווי גרויס תפילה איז; דער רבי האט געהאט א תלמיד רבי נפתלי זכרונו לברכה, ער איז געווען פון די צוויי עדות וואס דער רבי האט גענומען פאר'ן תיקון הכללי, וואס דער רבי האט מבטיח געווען: "ווען איך וועל אנוועקגיין פון דער וועלט און מען וועט קומען אויף מיין ציון געבן א פרושה לצדקה לזכותי און זאגן דעם תיקון הכללי, אפילו דער מענטש זאל זיין זייער א גרויסער בעל עבירה, וועל איך אים מתקן זיין און אים א טובה טון; ביי די פיאות וועל איך אים ארויס ציען פון שאול תחתית".

דער רבי נפתלי האט געהאט א זון וואס איז ארויס לתרבות רעה רחמנא לצלן, פלעגט רבי נפתלי גיין יעדן טאג צום ציון און מתפלל זיין אז דער זון זאל שטארבן, תפילה האט דאך א גרויסן כח און זיין זון איז טאקע געשטארבן. ווען רבי נתן זכרונו לברכה האט דאס געהערט האט ער געזאגט פאר זיין חבר רבי נפתלי: "נפתלי, איך פארשטיי דיר נישט, אז דו האסט א כח פון דאווענען, פארנוואס האסטו געבעטן ער זאל שטארבן, וואלסט געדארפט בעטן ער זאל תשובה טון, וואלט ער זיך צוריקגעקערט צום אייבערשטן".

זאלסט יעדן טאג נאס מאכן דעם ספר תהילים מיט טרערן, וויינען צום אייבערשטן ער זאל צוריק קומען; דאס זאלסטו טון ווען ער איז נישט אינגערהיים, אבער בפניו פאר אים זאלסטו זיין פרייליך; זאלסט אים מקרב זיין און רעדן שייך צו אים, עס פעלט נישט אויס צו פארן אויף פלעצער וכו'. אין די וועגן ווען אלע קינדער שלאפן אדער אינמיטן טאג וכדומה, דעמאלט זאלסטו וויינען צום אייבערשטן, וועסטו זען גרויסע שינוים לטובה ביי אים, ביו ער וועט אינגאנצן צוריק קומען.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאל אלעס מצליח זיין אין אלע דינע וועגן. (עצרת אמונה בראשית תש"פ)

נאך פילע בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א אין אלע נושאים קען מען זען אינעם וועכנטליכן קונטרס "עצתו אמונה".

צו באקומען אין ישיבה, אדער רופט 132-7-200-845

רא

גלייף נאך שבועות איז דער רבי געפארן מיט א שוף פון שטאט חרסון צום שטאט אדעס.

אין יענע צייטן איז געווען איינגעפירט אז די אלע וואס האבן געוואלט פארן קיין ארץ ישראל זענען נישט געפארן דורך אדעס, ווייל מ'האט מורא געהאט צו פארן דארט, מ'האט געזאגט אז דער ים איז דארט מסופן. דער רבי האט אָבער פאןשטאנען מיט זיין גרויס חכמה אז ס'איז בעסער צו פארן דורך אדעס קיין איסטאנבול, טערקיי, פאר אסאך סיבות. איינס, ווייל דער וועג איז פיל שנעלער פון די געווענליכע וועג וואס מענטשן פלעגן דעמאלט פארן דורך שטאט גאלאץ [איייליטי, היינט אין ראמעניע], און אויך לייגט מען זיך נישט אריין אין די ספנה וואס איז דא דארט אין גאלאץ, ווען מ'גייט אראפ פונם טייך טונא [דאנובע] צום ים, וואס ווי באקאנט איז דאס א גרויסע ספנה. דערפאר איז דער רבי נישט געגאנגען אויף יענעם וועג, נאר ער האט גענומען א נייעם וועג צו פארן דורך אדעס קיין איסטאנבול, און פון דעמאלט איז דאס געווארן אן אויסגעטראטענער וועג פאר יעדן, און יעדער פאךט שוין דורך דארט.

רב

אנקומענדיג קיין אדעס, האט דער רבי געהייסן פאר ר' יצחק, זיין באגלייטער, ער זאל אים גיין קויפן אסאך פאפיר מיט טינט צום שרייבן.

ג

זיי האבן געדינגען א פלאץ אויף א שוף צו פארן קיין איסטאנבול, און אויפ'ן וועג ארויס פון אדעס צום שוף זענען זיי ארויספאגלייט געווארן דורך אסאך מענטשן מיט גרויס פבוד. אסאך וועגענער זענען נאכגעפארן, מ'האט זיי באגלייט מיט געזאנגען מיט גרויס שמחה.

גלייף ביים אנקומען אויפ'ן שוף האט דער רבי אנגעהויבן שרייבן חידושי תורה, און ער האט אנגעווארנט זיין באגלייטער ער זאל גארנישט אריינקוקן אין זיינע פלעטער. דער באגלייטער האט געמוזט צוזאגן מיט א שטארקע הבטחה אז ער גייט נישט אריינקוקן, און נאר דעמאלט האט אים דער רבי געגלויבט און אים געגעבן דעם שילסל צום קעסטל.

ד

ווען די שוף האט אנגעהויבן ריין אויפ'ן שווארצן ים, גלייף נאך אינעם ערשטן טאג, האט זיך אנגעהויבן א געפערליכע שטורעם אויפ'ן ים, אזוי ווייט אז די קנאלעס האבן ארויסגעטאנצן אויפ'ן שוף, און זיי האבן געמוזט אריינגיין אין א פארשפארטער צימער זיך צו ארטעווען פונעם וואסער. גלייכצייטיג איז געווען גאר שווערע ווינטן, דינערן און פליצן, מיט גרויסע קולות פון די שווערע רעגנס און די פוןשעוועדיגע קנאלעס. דער פחד איז געווען דארט זייער גרויס, אז ס'איז ממש נישט געווען מעגליך צו שלאפן בינאכט.

ה

דארט אויפ'ן שוף איז געקומען צום רבי'ן די נשמה פון א איד וואס איז נפטר געווארן נישט לאנג פריער, און דער רבי האט גערעדט מיט אים וואס ער האט גערעדט. דערנאך האט דער רבי געפרעגט זיין באגלייטער, "האסט געזען אז ס'איז דא געווען דער אינגעמאן פון וואלחיוויץ?", ר' יצחק האט אָבער געזאגט אז ער האט גארנישט געזען.

[טייל זאגן אז דאס איז געווען דער אינגערמאן וואס האט באגלייט דעם רבי'ן פון מעזיבויז קיין קאמיניץ, און איז שפעטער נפטר געווארן.]

פארזעצונג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

פרישער ווינטער זמן אין ישיבה און אין די מוסדות

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר זענען אריין אינעם צוועלפטן יאר פון ווען די ישיבה האט זיך געעפנט, די ישיבה האט זיך געעפנט בשנת תשס"ט לפרט קטן; יעצט צום נייעם זמן זענען נתרבה געווארן ספסלי בית המדרש, פילע פרישע טייערע ליכטיגע בחורים זענען אריינגעקומען מיט א פרישקייט צום נייעם זמן. דער סדר היום אין ישיבה איז ווי פאלגענד: אינדערפרי אכט אזויגער הייבט זיך אן דער טאג מיט'ן שיעור גמרא, דער ראש ישיבה שליט"א לערנט פאר דעם א בלאט גמרא אין בבלי און אין ירושלמי; שחרית דאוונט מען צען אזויגער; נאכדעם לערנען די בחורים - יעדער איינער זיינע שיעורים כסדר, ח"י פרקים משניות, גמרא והלכה וכו'; צוויי אזויגער לערנט דער ראש ישיבה שליט"א פאר א שיעור אין גמרא, רש"י, תוספות - ביז הלכה, צום פרישן זמן האט מען אנגעהויבן לערנען מסכת ביצה; דריי אזויגער איז מנחה, און פינף אזויגער געבט דער ראש ישיבה דער בארימטער טעגליכער שיעור התחזקות.

די חדר גייט ב"ה אויך אן מיט א שטארקייט, און אזוי אויך גייט די סקול אן מיט די זעלבע וועג ווי אלע יארן; מען לערנט מיט די קינדער די רינע אמונה, מען לערנט מיט די קינדער חכמת החיים - ווי אזוי צו קענען לעבן א חיים טובים, זיי זאלן וויסן ווי אזוי מען לעבט אויך ווען דאס לעבן גייט נישט ווי אזוי מען וויל, נישט צו ווערן פארלוירן ווען זאכן גייען נישט ווי מען האט געפלאנט; מען זאל וויסן און לעבן מיט די ידיעה אז דער אייבערשטער פירט דער וועלט און אלעס אלעס איז ער אליינס, און מען קען נישט פארשטיין 'פארוואס', 'פאר ווען' און 'פאר ווי'. אויך דער כולל להוראה גייט אן מיט א שטארקייט, מען לערנט הלכות שבת און הלכות טהרה, די אינגעלייט לערנען מיט א שטארקע התמדה. ראה זה חדש הוא כבר היה לעולמים!

הערליכער שבת קודש אין "קרית ברסלב" מיט'ן ראש ישיבה שליט"א

פאראנגעגעם שבת פרשת בראשית האט דער ראש ישיבה שליט"א געוויילט אין שטעטל - קרית ברסלב ליבערטי; פון וואס די חשובע איינוואוינער האבן געהאט א געוואלדיגע הנאה. דער שבת איז אריבער מיט גרויס געשמאק און דערהויבניקייט.

דער ראש ישיבה איז זייער נתפעל געווארן פונעם שטעטל, דער ראש ישיבה האט זיך אויסגעדרוקט "מען שפירט דארט אזא הייליגקייט, אלע אינגעלייט לעבן מיט א ליבשאפט, מען העלפט זיך איינער דעם צווייטן"; אלע דיבורים וואס מען רעדט אין שטעטל איז פון רבין, מען שפירט דארט עפעס וואס מען שפירט נישט ערגעץ אנדערש.

צום נייעם זמן האט דער ראש ישיבה שליט"א געעפנט אין שטעטל א כולל בוקר להלכה וואו עס זענען אינגעלייט תלמידי חכמים און לערנען הלכות טהרה, זעקס אזויגער אינדערפרי; בינאכט איז דא א שיעור אין גמרא, רוב איינוואוינער האלטן מיט דעם שיעור. השבת נועם הנשמות!

על הטוב יזכרו המנדבים להמצת הגליון

בארא פארק - מו"ה יעקב יאקאבאוויטש הי"ו
Hurleyville Leasing - Auto Sales & Leasing - 845-720-0041

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו **347-509-4908** מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו איין אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקודש

אשר בנחל

וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרג הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און נעמאלטן ווערן מיט בני חיי מוזון, יוגנים, הגונים, רפואות וישועות.

רופט שוין **845-248-1651**

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע ברכת מזל טוב פאר מו"ה יואל פארקאש שליט"א גבאי בית המדרש "היכל הקודש" קרית יואל צו די אפשערן פון זיין זון חנני' וי"ט ליפא נ"י למזל טוב...
הבחור יעקב סאלי הי"ו צו זיין שמוחה בר מצוה למזל טוב...
מו"ה ברוך מרדכי פעקעטע הי"ו צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502361 / 212-444-9169 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502361
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג **347-630-2876**

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות מן תפלה; און נאך 03303502361 / 212-444-9191 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361
< BreslevCenter.com >